

*V čast Prešernu*

**David Koprivšek**

**V čast Prešernu**

**Zbirka pesmi**

**Založba: Manjeveč**

**Copyright© 2016**

**Vse pravice pridržane.**

## **OPRAVIČILO NAŠEMU PLANETU**

Neomadeževana bi bila, od zdravja bi pokala po šivih.  
Vse bi cvetelo, brstelo, čista voda bi se vila po strugah.  
Prekrasno bi se imela, le če nas ne bi bilo – ljudi ušivih.

## V ČASU GRIPE IN VIROZ

December. December. December.  
Povsem druga štorija kot november.  
Vse hiše okrancljane, lučke povsod.  
Veseli vsi. Vsaka gospa, vsak gospod.

Lidl je zaparkiran in Hofer prav tako.  
Pred Tušem in Šparom koret je 100.  
Zabave se vrstijo, pije in je ves čas.  
Ob jutrih podočnjaki poudarijo obraz.

Na vroči osladkani vodi plava klinček.  
Omenjeni pijači rečemo kuhani vinček.  
Ob Ljubljanci se spodobi vase ga vlivat.  
Če se gremo samo družiti ali pa popivat.

V notesnikih se gnetejo evforične ideje.  
'2015 bo uspešen. Vsega bo brez meje.'  
Četudi nas viroza zvije ali zagrozi gripa,  
nam igra domišljija, srce hitreje utripa.

December. December. Ta december.  
Spet ni toliko drugačen kot november.  
Ves blišč, vsa slavja in tisočera darila...  
Ne bodo človeško prismojenost zakrila.

## KRATEK IN JEDERNAT

Vrtine časa so se razširile.  
Pogoltnile so me celega.  
Rime se mi niso zamerile.  
Brzina dni me dela nemega.

Dosti molka ter pavze je bilo.  
Ne želim norega tempa objem.  
Evo ga, med prsti znova pero.  
Trenutek tu, da spet kaj povem.

Nocoj bom kratek in jedernat:  
(Razpredati res nimam namena.)  
Folk, izklopite TV, pojdite spat,  
da jutri bo polna delovna vnema. :)

## IZPOVED SODOBNEŽA OB DNEVU POEZIJE

### NA PRAGU PREBUJANJA

Se počutim odlično, a čez pet minut več ne.  
Vidim stvari jasno pa čez čas vse temno je.  
Hodim pokončno, a sem kmalu spet sklonjen.  
Zdaj suveren, v minuti s plašnostjo zapolnjen.

Vstanem. Oči široko odprte. Čakam nov dan.  
Se zleknem. Oči težke. Utrujen sem, zaspan.  
Čakam dogodek. Vse dogovorjeno, se veselim.  
Stvar končana. Minuta slavja. Že naprej drvim.

Sem zadovoljen in počaščen. Ljudje me hvalijo.  
Malo mimo ustrelim, v hipu name več ne stavijo.  
Me prime, da med zvezde poletel bi in zasvetil.  
Sem razdražen, ta prvemu najraje eno bi prilepil.

Nenehno niham v razpoloženju in pri telesni teži.  
Se krohotam na polno, če skrbi mogoče ni na preži.  
Naredim obrat, vstran pogledam - nekaj ni v redu.  
Drug je vidik, situacije ne maram, že sem v bedu.

Ne vidim celote in lastne majhnosti ne priznavam.  
Namesto, da spregledal bi, raje šesti čut uspravam.  
Zbegan sem in izgubljen. Kam naša pot sploh vodi?  
Čutim, da obstaja nekaj več, a kar tečim v zablodi.

Še takih pesmic luč ogleda, preden jasno postane,  
da nismo še zbudjeni in da možgane imamo oprane.  
Sebični gen pod krinko vztraja in nam prišepetava,  
a, ko se zavemo enosti, šele začne se vsa zabava.

## KUGLA RUMENA

Odnese zle misli in depresijo.  
Odnese malodušje, agresijo.  
Odnese mlakuže in meglice.  
Odnese še početje krivice.

Prinese nasmeh in vedrino,  
Prinese veselje, dobro vino.  
Prinese živahnost, simpatijo.  
Prinese D-vitamin, energijo.

Ni več oblakov in teme trde.  
Ni več običajne sivine grde.  
Ni več tistih grenkih obrazov.  
Ni več toliko osebnih porazov.

Sedaj je igrivost na vrsti.  
Sedaj jamranje leži v krsti.  
Sedaj ni časa za pritožbe.  
Sadaj ni zavisti in obtožbe.

Zakaj te optimistične vrstice?  
Zakaj te veličastne krilatice?  
Ven poglejte in se nasmejte.  
Sonce je tu, na lepše pejte! :)

## **PREŠEREN NA SMUČEH**

Pojemo, plešemo, beremo in igramo.  
Negujemo dušo in luštno se imamo.  
Na stran za trenutek damo tesnobo.  
Neprodušno zapremo vsakršno zlobo.

Vriska nam srce in ne vidimo težav.  
Dnevne tegobe niso več bav bav.  
Kultura je z nami in duhovni razvoj.  
Proti slabotnim mislim dobivamo boj.

Zdrav duh pa v zdravem telesu biva.  
Fina energija le tako postane živa.  
Radosti naše od sedaj bodo bajne.  
Razlog je Prešeren in olimpijske kolajne.



## **SIVI DEC vs. TV**

**B**esede nežne, nasmeh sijoč.  
**O**dprtost, toplina, objemi, hec.  
**Ž**elja milijone, čaj primerno vroč.  
**I**ntima prava. In brkati, sivi dec.

**Č**eber z darili polni, se krohota.  
**J**amra, ko čez dimnik se plazi.  
**E**no uro ta proces mu odtrga.  
**P**repoten do jelenov zdaj gazi.

**O**koli mize odrasli so zbrani.  
**N**i več čaja. Vino se zdaj pije.  
**O**troci pa pred TV prikovani.  
**V**ideli nič, kje ta' brkati se vije.

**N**aenkrat pa trušč in direndaj.  
**O**bilje dobrot ni več neopazno.  
**T**amali trgajo mašne - to je raj!  
**U**ra mine. Mir. Spet je TV nazaj!

## **21. marec**

Voda, zdravje, varčevanje in hemofilija.  
Pošta, učitelji, urbanizem, tudi letalstvo.  
Kulturni razvoj, astma, hoja, prebivalstvo.  
Svetovnih dni kot toče, a danes poezija...

## 8. marec - DAN ŽENA

Krhke so in rahločutne, včasih prav priskutne.  
Čustvene so, čuječe, v štrcune rado jih zvleče.  
Rabijo pohvalo, krancljajo se zares in za zabavo.  
Rade govorijo, vse princa na belem si želijo.

Komplicirajo pogosto, saj to jim je v krvi,  
če jih nimajo, potem si kar narišejo obrvi.  
Ni se za bati, počnejo lahko sto stvari hkrati,  
a navodil za uporabo pač ne da se jim brati.

Ene so fine, druge iz preproste so družine,  
tretje so leteče, četrte vse življenje koprneče.  
Za vse velja sledeče: ta svet delajo zanimiv  
pa poslušen, ljubeč, svetel, goreč in igriv.

Torej - punce, dekle, sestre, smrklje, žene,  
tiste nadvse iskrene pa tudi manj poštene,  
danes je vaš dan, naj prisotno bo veselje,  
tud spustite ga lahko, če za malico bo zelje!

## SPET MEDE!

Pol ure že kolne in z avta ga spravlja.  
Govori, da že celo leto le to ponavlja.  
Ženo napizdeva, ker noče mu pomagat.  
V vojni s snegom spet ne more zmagat.

Dolgo ga je izkopaval, ni mu bilo v veselje.  
Rigne na polno, prej jedel je repo in zelje.  
Končno uspe izpod bele prevleke ga zvlečt.  
Iz prve vname, spelje, ženi noče nič rečt.

Peljeta se po plundri in zmahanem cestišču.  
Prehitro vozi – ven ga nese na prvem križišču.  
Enoprostorec hitro z jokom in stokom se zafila.  
A ni blo hudga – kriv je pleh in luč se je razbila.

Ne bi povzemał tega, kar v avtu se je izreklo.  
Prevroče bi blo, mogoče celo v srcu bi zapeklo.  
Vlečna pride in k mehaniku razbitina se zvleče.  
Pozabita na kaos. On k sebi stisne jo ljubeče.

Ura je šest. Budilka spravi jih zopet pokonc.  
Eno zmolta, da te zime vendar bi blo že konc.  
Upajoče skozi okno oba se zazreta - spet mede!  
Na bus bosta šla. Zima letos res čudno se vede.

**50 cm**

Sneg? Ne zmanjka ga! Ves čas mede!  
Pada in pada. Zares čudno se vede.  
Do jutri en kup iz neba dol ga pade.  
Pol metra ga bo, če kdo kej ne pokrade...

## **Svet na dvaindvajsetega**

Vsa nesnaga, nered.  
Ves bes ter hudobija.  
Vse se v prah zavija.  
Vse bo krasno spet.

Končno jasnost neba.  
Končno zdravje rek.  
Končno tu novi vek.  
Končno brez 'je treba'.

Svet je preoblečen.  
Svet je svež in zdrav.  
Svet ni več bavbav.  
Svet ni prav nič tečen.

22. nobenih ni več dram.  
22. je čisto svež začetek.  
22. ni razloga za metek.  
Chuck pa na svetu sam...

## 2december1

Gledam skozi okno in trebam solato.  
Skor raje to delam, kot gonim lopato.  
Pada sneg. Priletele so sulice hlada.  
Kljub bundam mraz zunaj nas zbada.

Potica že vzhaja in kuhanc je nared.  
December je na našem koledarju spet.  
To pot še bolj igriv je in pa razburljiv.  
Skratka - en takšen mesec občutljiv.

Če res zadnji bo, tega še ne vemo.  
Mogoče pa zgolj v novo ero gremo.  
Naj se torej zgodi, karkoli se že hoče.  
21-ega na ulici bi znalo res biti vroče.

## PIŠKOTI

Kilo moke. Kilo cukra. Dva jajca. Margarina.  
Pladenj namazan. Pečica vroča. Masa fina.  
Nebo zgovorno. Jasno in rdeče. Prodorno.  
Navkljub recesiji Miklavževo delo je vzorno.



## PRVI NOVEMBER

Odšle so ure, minili dnevi in leta.  
Nobene nadure, doba preživeta.  
Ljudje zbrani, debata o pokojnem.  
Vsega je slišati ob vinu opojnem.

Eni pravijo, da bil je v redu oseba.  
Drugi, da v glavi mu bila je zmeda.  
Tretji poudarjajo nadimek junak.  
Četrtni soglašajo z besedo bedak.

Razpravljanje se zavleče v noč.  
Opaziti je, da nihče noče proč.  
Spet štefan vina na mizo prihaja.  
Iz sedmine cel žur počasi nastaja.

V noči na dan vrč potankosti pride.  
Oni spodaj vnovič svojo os obide.  
Skrojijo še misel, da bil je kurbir.  
In pa škrt – da nikoli ni dal za pir!

Dobra mnenja z večerom zbeže.  
Do jutra prav vse o rajnem se zve.  
V grobu sedaj se ne bo več obračal.  
Za žur je seveda s prihranki poplačal.

Razhajajo se. Glej, jutranja zarja!  
Utrujeno družbo več ne razganja.  
Zavpije nekdo ter modro zaključi:  
»Je pa vsaj dihal s polnimi pljuči!«

Kaj je res in kaj ne, izvedeli niso.  
Ovrgli so vsako izrečeno premiso.  
Žal jim je bilo vinjenega stanja.  
Ugotovili, da sami polni so sranja.

Te misli so jim po glavi divjale,  
ko sveže ikebane v njih so zijale.  
Prvi november. Na britofu spet.  
Je za razmislit, kako sploh živeti!

## 17. LJUBLJANSKI MARATON

Vestne priprave beležijo dneve.  
Superge razjedajo znoj in pa prah.  
Elan in vztrajnost krojita napeve.  
Zvok teh preganja vsakršni strah.

Resnost zarisuje poteze telesa.  
Angeli usode nosijo iskren izraz.  
Zavest veseli se končnega slovesa.  
Le čas zadržuje skrivnosti o nas.

Odzivnost kolesja potone čez noč.  
Grožnja zmagoslavju prekriža izlet.  
Ostane zgolj namen odet v nemoč.  
Maratona ne bo - tak je pač razplet.

## Ulica

Cvili, dere se, nagaja.  
Jutro je in ura je dve.  
Čas je že bil za ajatutaja.  
Otrok pa spat še ne gre.

Cerkveni zvon razbija.  
Družba mladih je glasna.  
Sosed za Madrid navija.  
Noč očitno spet bo opasna.

Dedki in babice kartajo.  
Na tišje na žalost ne šaltajo.  
Otroci se skrivajo in igrajo.  
Domov zlepa se ne podajo.

Psi tulijo, ne nehajo lajat.  
Čepe iščem, še ne spim.  
Najdem jih, a kar bedim.  
Ulica pač ne neha razgrajat.

S pripomočki vendarle zaspim.  
Ob 11.00 že ne služijo mi več.  
Strese me in se zbudim.  
(.....OGNJEMET?!?!.....)  
Kar je preveč, je pa preveč!

## SOS

Kje sem? Kje živim?  
Kje spim? Kje bedim?  
Kje šetam? Kje sedim?  
Kje serjem? Kje prdim?

V Španiji sem. Tu živim.  
Tu spim. Tu bedim.  
Se tu šetam. Tu sedim.  
Tudi serjem tu. Prdim.

Je to v redu? Je to prav?  
Boš za vedno tu ostal?  
Boš za vedno tu zaspal?  
Boš le še tu v pisoarje scal?

Pojma nimam, kaj se zgodi.  
Ne vem, kam vodijo poti.  
Tu ali tam? Ne sanja se mi.  
Finančna pomoč? O, to pa bi!

## Lunch

Let me run, let me sweat,  
let me do another step.  
Let me crawl, if needed,  
let my laziness to be defeated.

Let me explore, let me know more,  
let me see behind the closed door.  
Let me risk, let me feel alive,  
let true hope to walk by my side.

Let me seize every single day,  
let me be happy in a simple way.  
Let me enjoy all the little things,  
let me see what the future brings.

Let me dream, let me jump&fly,  
let me try to knock at the sky.  
Let me be committed 'life fan',  
let me show you that I dare&can.

Let me be cheerful&inspired,  
let my soul to be calm&unwired.  
Let me just create my true self,  
let me go now-it's lunch at 12!

## Éire

The rain transforming into sun.  
Clear at first, then turning hazy.  
Smart at start, at the end crazy.  
Sadness being replaced with fun.

Looking lost before, later just no more.  
From a lost soul recasting into a star.  
Once unreachable, later not so far.  
Being wounded, then feeling no sore.

Heart of stone turning into honey,  
All of a sudden feeling so damn free,  
I would so like there another one to be,  
But I just don't have any more money.

## **Naštevanje**

Veselje. Radost.  
Smeh. Sreča.  
Bolečina. Žalost.  
Jok. Nesreča.

Pogum. Rezultat.  
Motiv. Sanje.  
Strah. Razpad.  
Brezciljnost. Spanje.

Skrb. Pazljivost.  
Omejenost. Grenkoba.  
Domišljija. Igrivost.  
Upanje. Svetloba.

Pomikanje. Vedrina.  
Nemir. Bolezen.  
Sedenje. Oteklina.  
Pomoč. Ljubezen.

Sleparstvo. Jeza.  
Solidarnost. Naveza.  
Želja. Koprnenje.  
Našteto. Življenje.

Pesmi so objavljene tudi na spletni strani:

<http://davidkoprivsek.blogspot.si/>